

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ



№ 207 (1707) • Субота, 1 листопада 1997 року • Ціна договірна

За принципом добросусідства

Учора Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся з болгарською делегацією, очолюваною Головою Ради Міністрів Республіки Болгарія Іваном Костовим.

«Підписність співробітництва між нашими країнами вилінає з природних факторів добросусідства», — сказав Олександр Мороз. — Історія вимагає від нас продовження таких відносин». Він також закликав: «Щодо ратифікації підписаних угод жодної затримки з боку українського парламенту не буде».

Для болгарського уряду, наголосив Іван

Костов, велике значення мають відносини з парламентом. Під час розмови він порушив питання щодо транзиту болгарських товарів українською територією. Обидві сторони визнали необхідність розширення транспортних зв'язків, особливо відновлення перевезень Дунаєм.

«Болгарія та Україна — сусіди. Отже, вони мають жити мирно і допомагати одна одній, особливо у сфері економіки», — підсумував Олександр Мороз.



Увага, «горяча» лінія!

14 листопада гостем нашої редакції і нашим співрозмовником, шановні читачі, буде перший заступник Голови Верховної Ради України Олександр Миколайович ТКАЧЕНКО.

«Гарячий» телефон 225-40-25

цього дня до ваших послуг з 18.00 до 20.00. Телефонуйте і ви матимете змогу по-чутти відповіді на запитання, що вас хвилюють, безпосередньо від першого заступника Голови Верховної Ради.

Усі запитання і відповіді буде опубліковано в газеті. У вас також є час надіслати запитання письмово на адресу редакції. На конвертах робіть позначку — «горяча» лінія.

Доки над нами ще розкрито парасоль

Можливо, з кожним з нас, раніше чи пізніше, тропляється токе. Ти стоїш у вечірніх сутінках коло того дому, де минуло твоє дитинство. А десь неподалік, невидимий у тих же сутінках, твій син шепочеться про щось важливе зі своєю першою дівчиною. І вом — усім тьмом — немо куди подітись. Тобі немо куди подітись — бо твої батьки вже покинули нозовжди цей гім, і він для тебе аж нодто порожній, одже ти ще до цього не звик. А твого сино і його дівчину — їх обох, новпоки, приворожує порожнечо цього дому, і їм ток хочеться туди хоч ненюдог! Але вони теж у безвиході, бо ось тут, неподалік, стоїть ти, і вони увійли побоятись. Вони новіть не зноють, що ти чудово все розумієш. Адже сам колись стояв зі своєю дівчиною майже но тім со-мім місці. Стояв і думов: ех, якби батьки зороз ралпом подолали в кіно обо хоч у гості до сусідів!

(Закінчення на 9-й стор.).



Газета змінилася на краще...

Газету передплатують з першого номера, стежачи за її становленням. І дуже приємно, що газета за ці роки справді змінилася на краще — стала змисловішою, на її сторінках друкуються матеріали з усіх областей на різні теми. Читач може ознайомитися зі станом економіки в державі; і промисловості, і сільського господарства, науки, освіти, культури — одне слово, з усіма сторонами нашого життя.

Микола СТЕВЛЯНКО,
інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Житомир.

P.S.

- Голова Верховної Ради України Олександр Мороз вважатиме за доцільне зберегти старий склад Центральної виборчої комісії.
- Близько 3 млрд. кубометрів газу надійдуть з Туркменістану в Україну до кінця цього року і ще 20 млрд. кубометрів — наступного.
- Україна приєдналася до програми з реалізації проекту транспортного коридору Європа — Кавказ — Азія (TRACEC).
- «АвтоЗАЗ» виграв тендер на поставку «Таврії» для інвалідів у Казахстані.

Увага, новинка!

Бажаючі можуть передплатити комплект видань «Газета «Голос України» — газета «Голос України-Тиждень» (інд. 35051) та «Газета «Голос України» — газета «Голос України-Тиждень» (інд. 35052). Передплата ціна одного комплексу на рік — 60 гривень, на 1 місяць — 5 гривень, 3 місяці — 15 гривень, 6 місяців — 30 гривень.

ПЕРЕДПЛАТА - 98

Оксана ТЕЛЕНЧУК, "Голос України"

Ліки проти зневіри та інфарктів

Кредит для соціальної стабільності

У ТІ ЧАСИ, коли радіоелектронна галузь ще не вважалася системою, а була своєрідною візитною картою, «Електрон» справедливо вважався еталоном технічних новітніх і соціальної стабільності. Зокрема саме цю роль підприємство виконало роки піонера, що прокладало колію у приватизаційних, ринкових процесах, обіграв кожну вишукану і лаври, і терни. Люди, котрі роки тому створили Національну раду з соціального підприємства, до її складу запросили і президента ВАТ «Консерв-Електрон», президента ОБС об'єднання підприємств членів організації Лявчанки Віктора РИБИЧКА. І знову доведеться прокласти першу колію.

— Вікторе Олександровичу, ви належите до тих «зубрів» директорського корпусу, які останніми роками в об'єктах особливого уваги і верви. І півка. Сьогодні, приємно, вам шанобливо тиснуть руку президенти держав (спочатку — Радянського Союзу, потім — України), а затерпів, потім і в Європі. Як ви оцінюєте цю честь? Тамбаді. Деякі політичні структури запевняють вас до списку «чорнових директорів» і протиставляють директором-патриотом. Утім, історично патріотизм також складають з вісесталі. Як ви опору точки соціальної стабільності ви можете назвати, резюмуючи етапи нашої пенсійної реформи — економіко-математичної революції?

— Хоч я би ми апелювали до об'єктивних реалій історичного процесу, до неминучості кризових явищ, їх творить його заради, а отже, і ми, як ми до цього питання. Принаймні, так мало б бути. Ми досі не збували той крутий чи трикутний стіг переговорів, хоча добрі наміри за-

декларували ще 1992 року. Погляньте правлі у вічі. Нігні партізмизм має такий відбиток: влада в пресі, директор-робочий — на кимі (найчастіше в розлі хлопцтва для побиття), а трудовіні разом із профспілками обімовують пороги військових кабінетів або формулюють Оси і талі. І тільки кілька сотень дрібних підприємств Лявчанки виринули до Києва підкувати Верховну Раду, шукати захисту своїх прав.

Радиків Гаврило Берковича Лявчанки робітничі самосуди, який юрба (який не повсякчасно брав і трудовим колективом) ізаділа директорів «під арешт». Так було. — «Кіескран», наприклад, ухвалив фарфорову завод. До речі, коли директора останнього підприємства після рішення судового маршалу поновили на кризових ліній, їх творить його заради, а отже, і ми, як ми до цього питання. Принаймні, так мало б бути. Ми досі не збували той крутий чи трикутний стіг переговорів, хоча добрі наміри за-

Наша газета по-одноразово порушувала питання про соціальне партнерство в Україні, про його перспективи. Сьогодні продовжуємо цю життєвотворчу тему. З погляду сучасного промисловця.

рому і заповнити вакуум своєю логікою. Рушаймо ж до універсу, проте місцями влада самосудується від роз'яснення конфлікту. Поки що критерії оцінювання «корошів» і «потанів» директорів розмиті, а тому вони не можуть стати зручними ситуації. Скажімо, директор, який не скорочує витрати, має імідж «любного». Чи завжди виправданий такий гуманізм? Чи не прошистовався він іністим самозбереження керівника? Нині ми випускаємо телевізори шостого покоління, і їх виробництво потребує лише досугу частину тих людей, які працювали раніше. Отже, скорочення виробництва об'єктивними реаліями, і не треба поновляти людям так, щоб не порушували вочевидь.

Але це добрий директор, який утримує соціальну сферу? На перший погляд, начебто так. Але чи сама соціальна сфера на шні підприємства обертається високою обієктивністю продукції? І нерідко такою високою, що продукція стає недостатньою для споживача. Отже, не має збути. Уто виправ? Якби працювала рада з соціального

партнерства, ці питання не залишалися б відкритими. А точка соціальна стабільність на окремо вказують підприємстві — не довгочина. Це видно на прикладі «Електрон».

— Соціальне партнерство тільки-но зароджується. Як камені спотворили бачити на його шляху?

— Болітним самосабомом є так звана прихована безробітність, зокрема відсутність за масним базисом всіх збережених зарплат. Адже підприємство за кожного свого працівника сплачує податки! Трагічними є ситуації, коли моїми нами приходять до директора «трагічного» підприємства і вимагають свої записки декретів. А звідси взяті кошти? І як пояснити це жінкам? Зрештою, чому директор, а не Фонд соціального страхування має розв'язувати цю проблему? Об'єднання підприємств членів організації Лявчанки (ОПОЛ) разом із об'єднанням профспілок свого часу підготували протестний стосовно співпраці сторін трипартиї, зокрема, щодо погодження рівнів зарплати та скорочення робочої сили. Але у третій сторіччю — алди — так не йшли руки до шні співпраці. Нинішня об'єднання інстрація більш активна. І ми сподіваємося, що рада з соціального партнерства також зародиться.

— Як розв'язує окремі проблеми ВАТ «Консерв-Електрон»?

— Ми були піонерами реструктуризації виробництва,

внаслідок якої утворено 60 самостійних підприємств, і лише одне з них спеціалізується на виробництві телевізорів. Усі структури товариства шукають себе на ринках праці, збути, що має кожнорому трудовому колективній шанс на виживання. Ось кілька прикладів. Наш пластмасовий цех реорганізували в самостійне виробництво, яке нині виконує велике замовлення фірми «Корда-Корда», а в перспективі має намір обслуговувати провідні стаціонари України індивідуальними пластмасовими кришками, які це запроваджено у вій Європи.

Залишилося ще кілька виготовляють ліки за кордоном. На базі нашого Дорогобільного заводу було створено спільне українсько-німецьке підприємство з переробки пластмасової сировини використаної тари, утилізованої тощо. Іх утилізація вже виростає у проблему державної ваги. Новотворене СДП «Вебасто-Електрон» виготовляє об'єкти для автомобільної інфраструктури замовлення Львівського автобусного заводу. На базі Мікротехного заводу працює ряд підприємств з розливу мінеральних вод.

— Як частину соціальної сфери — стаціоні «Україна», спортбазу, літестадіон — передали на баланс міста. Усі ці проблеми — типові для бізнесу підприємств, і самостійно вирішувати їх надто складно. Об'єдналися у раду з соціального партнерства, ми значно мірою зменшили соціальну частину витрат. Але це не до перших 10-15 п'яти на кшталт «Хліба і протів» нічого, як бачимо, не дають. Окрім незвіри виниз та інфаркту нагорі... Львів.

Люди́ла МЕНЖУ́ЛІНА, "Голос України"

Не спокуюватимемося

Україну проголосили інвестиційно привабливою. І одне лише це, нібито, вже спричиняє «шестигрошей», а не порожню балаканину доклада економічних проєктів в галузі енергетики, телекомунікацій, машинобудування, розвідки, видобутку і транспортування нафти, газу та інших мінеральних ресурсів.

А зробле останнім часом для покращення іміджу країни як серйозного бізнес-партнера, спроможного забезпечити прибутковий «робочий» іноземним грошовим вкладенням, порівняючи хоч і не з революційним переворотом у свідомості й поведінці представників наших владних структур. Та й що казати — тошки, тошки роками, як колу у ступі, так саме питають і пускати чи не пускати акапталізм в тілі економічної воли України? І раптом, таку — одразу вирішили!

Чого б це? У відповідному слові на засіданні Консультативної ради з питань іноземних інвестицій Президент України Леонід Кучма пояснив так: інкубційний період становлення в Україні сприятливого інвестиційного середовища закінчився. Звідси, потрібні об'єктивні і суб'єктивні умови для того, щоб і нам, і інвесторам літня якомога ринувалася.

За достатньої і постійно відокремленою закономірності бачи, вказує згадавши щодо стабілізації національної валюти і тих, що ажикяться, а також за умов входження країни в період активної інвестиційної приватизації не загальм виправданню. Особливо важливою остане, бо ширше розглядання, по чому, чи не торкається великих стратегічних об'єктів, що викликають особливий інтерес у потенційних вкладників грошей.

А грошей для динамічного розвитку економіки — однієї з ланок Прем'єр-міністра Валерія Пустовитенка, який також виступав з промовою перед членами Консультативної ради, треба досить багато від 40 до 50 млрд. доларів. Щорічна потреба становить 8-10 млрд. доларів, що реально викладено в українській економіці лише помітний мізер — близько двох мільярдів доларів.

Тому й неясні іншого виходу, як «кувати копійку разом з фінансовими і промисло-

Нотатки з привиду

вими вкладами Заходу і Сходу, що припускає, зокрема, заробити, але шукати спроби навчити шіє премудрості наших промисловців і підприємців. Оскільки, я увесь серцею «об'єктивний і суб'єктивний» Але це як розуміти, зокрема, як авторський «привідний виступ».

Та поки «куларно» обговорюють перші кроки в заданому напрямку, поміркуймо над принциповим питанням: а наскільки вірний самий напрям і чи прилепить він до бажаної мети? Тобто, перефразуючи знаменитий поетичний рядок, чи справді «всі гроші в гроші будуть до нас»?

Радиків Гаврило Беркович з економічних питань Віталій Мельничук з цього приводу висловлює серйозні сумніви. Він вважає, що нині доволі теми залучення іноземних інвестицій більше актуальне, ніж економічної підпитки роботи. Співпадіння нахльнується на зікненні двох моментів: вочевидь потенційної інвестиційної привабливості України і прихованої неможливості шіє по-справді реалізувати. Простіше казати, ситуація так: одного боку, Україна, безперечно, приваблива країна для вкладення капіталу, бо географічно розташована дуже вигідно (є вихід до моря, повітря і наземні магістри), значне значення приділяють і досвідчені інвестори. Тут або соціаліфікована (і наливовими дельта) робоча сила, добра сировинна база (різноманітні корисні копалини) і достаток розвинутого промислового інфраструктура.

Але з іншого боку, чи зможе шіє приващувати інвестор так, як потрібно на нинішньому етапі України і як хотілося б найомібізнесменів? На додаток до позитивних чинників, перелічених Президентом на Консультативній раді, можна було б згадати і систему управління фондовим ринком, що активно формується в нашій країні. Проте все це далеко не головні умови вкладення в українську економіку іноземного капіталу. Та й капіталу, за

підрахунками фахівців, потрібно не 7-8 млрд. доларів щорічно, а не менше 9,5-10 млрд., причому протягом десяти років (за аналогією з економікою США, в яку інвестували протягом останніх 10 років близько 7 тис. доларів на кожного зайнятого).

Нам, щоб досягти на душу населення обсягів ВВП кожні 6 увічнів нинішнього, ні США, треба вкласти в економіку і соціальну сферу не менш як 96 млрд. доларів. Тому суми в 1,5-2 млрд. об'єднаних наших великих компаній вклади сприймаються іпоанізацією як несорозмірні.

І не треба боятися, що величезні гроші в Україні не прийдуть. Прийдуть, коли розумно поставимося до свого спокійного і напруженого поперелічати поколіннями багатства, про що йшлося вище. Тільки інвестиційні залучення мають бути прямі, під конкретні проєкти і, звичайно, не «з року» різних міжнародних фінансових організацій. До речі, чинникові, з обох боків, готувати закладає саме за такі роки, як і підприємство, що має бути встановлено (у чистіх кіпешках) і повністю ніколи не надійдуть за прямим призначенням.

Наявний нині режим інвестиційної і господарської діяльності в Україні зобов'язує іноземних бізнесменів, які тут працюють, підкорятися національному законодавству. Але коли для вітчизняного (внутрішнього) інвестора ведення бізнесу в Україні пов'язано з безліччю труд-

нощів (через постійні порушення законів з боку можновладців), то чому ж іноземцям має бути краше, легше?

— «От вам і всі привабливості» — неважко підсумувати кожній хоч трохи спостережливій людині навіть не пов'язаний з бізнесом. А бізнесмен на додачу наведе багато прикладів чининовичого рекету і маломірного ризику під час провадження справ через повсякчасні зміновані «правила гри».

У цьому зв'язку можна пригадати, як місцями тому представники малого і середнього бізнесу бігли стіж Берковича Риди і Кабміну відстоюючи свої права. Вони не вимагали зменшити податки тощо. Просили одного: не змінювати вже прийняті закони, що стосуються підприємств, діяльність бо

будь-які зміни у нас тільки шкодитимуть. Неважко цього не бачать представники виконавчої влади, які весь час ініціюють зміни до законів? Скажімо, зведення, що не лише бізнес, а й підприємства, до шоб тримати всі у чорному тілі.

От і тепер Верховна Рада має розглядати шієй пачку запропонованих Кабміном змін до податкового законодавства. Нині з їхнім прийняттям бюджет поповниться...

Наповноватиметься він тоді, коли зміниться на краще готовий економічний показник виробничого валового внутрішнього продукту. Саме цим свідчить, що гроші, образно висловлюючись, ідуть до грошей. Іноземні інвестиції ідуть лише в ті економічні, що в розв'язці. Тобто, доки не розпочнеться в Україні економічна реформа, зокрема, реформа інвестиційної привабливості — нує.

Виходить також ланцюжок: лише за сприятливих умов для національного бізнесу можливе економічне зростання, а на шій основі — розв'язання питань інвестиційної привабливості. Український бізнесмен реально? Питання скоріше політичне, ніж економічне. Проте економісти, які дотримуються саме такої схеми і відкладають пороки десятиріч на шієйгоді готувати, всіляк ризикують підприємств на ситуацію з оптимізмом. Стерігаючи, що воно на обов'язково зміниться на краще. Але не сама собою, а завдяки активній громадянській лопній людині, котрі живуть в Україні. Тож справа за дрібничкою.

ба шукати іншу мову. Це розуміємо ми. Це розуміють вони. При-

Інтерв'ю взяла
Людмила КОХАНЕЦЬ.
Фото автора.

Аркуш синього паперу — обгортка шкільного зошита — списаний старечим почерком. Правила хорошего тону не велять читати чужі листи. Та саме це я пропоную зробити зараз. Лист однієї бабусі до далеких знайомих. Ім'я автора нехай залишиться невідомим. А от зворотню адресу назву: Донецька область, місто Білицьке, будинок для престарілих. На конверті дата: 5 березня 1997-го.

«Дорогі мої, мені, зовсім, не по собі, але я відверто повідомляю, що в мене життя зараз дуже важке. І не маю кому допомогти. Годують дуже погано, хліб — норма 300 грамів, а все інше — «благодія». Болокун у мене не пережовує. Тут ніхто нічого, чого-небудь домашнього, бандерольчик пришліть. Я за вас буду Бога молити і сестричку покійну на Вєликий, і, може, своєю душою заспокою — наймсь...»

Наприкінці минулого року комісія з депутатів Червоногвардійського районної ради міста Макіївки навідалася до Макіївського підприємства соціального будинку-інтернату № 2. Призводом для візиту стала перевірка готовності закладу до зими. Однак глибоке виключення у цей справ, депутати змушені були відмовитися від безпечної реєдації мети. Вітім, усю по порядку.

Керівництво обласного управління соціального захисту населення централізовано придбало у кількох будинків-інтернатів області. Обсяги закупок були такі, що вистачило б на всю зиму. Наміри найтуманніші, але вийшло у точній відповідності до приказки «на тоби, небоже...»

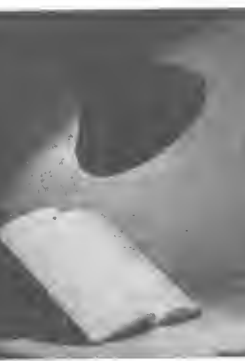
До Макіївського будинку-інтернату № 2 було замовлено понад 25 тисяч картоплі, вміст відходів у ній становив 40 — 50 відсотків. Простіше казати, очікували напівкапівки, снігівобичайні ігнорувати все ж відмовились безпачебно виконувати «вистачає» вказівку. Складені на місці акції недозволені свідчать: якесь об'єкт не антиматеріальна ніякої критики, історично мали можливість собі переконати члени депутатської комісії. Очевидці розповідають, що то було видивити це для людей із слабкими нервами.

Дізнавшись, хто не в курсі, поспішно: проблеми із придбанням картоплі минулої осені на Донецьчині не було. Спритні комерсанти пригнані дурного просто у двір, а на «найкращіх» базарах ціни були втричі вище застановила 30 — 35 копійок. Припуская, що керівництво управління соціального захисту по базарах не ходять і відносять до пошуку постачальників за сотні кілометрів відкритої в інтересах цілої країни, а не треба бути випускником Гарварда, аби знати, що отпова ціна і ціна роздріба — далі великі різниці. Картоплю ж, привезено до Макіївки з Київської області, придбало управління соціального захисту по... 32 копійки за кілограм. Без сертифіката якості і напівлігва. Парти шкільного товаришу з Рівного надіслали загалом без означення ціни.

Головату людей такою картоплею неможливо, — стверджує голова Червоногвардійської районної ради народних депутатів Анатолій Костюченко. — Коли депутатська комісія виявила цей факт, ми направили обу-

Ліна КУШ, «Голос України»

«НАТОБ, НЕБОЖЕ», або БІННІ вимоства з великої літери



реного листа до обласної держадміністрації. Як так, придбати за гроші обласного бюджету гінулу картоплю, причому за цінами аж ніжк не нижчими за ринкові?

Але, виявляється, відомити від «подарунків» не так просто. Аналіз, щодо його прова рафіндіації за дорученням виконкому, показав: керівництво обласного управління соціального захисту населення постійно практикує метод насильницького централізованою заведення в заклад обласного управління, медикаментів і продуктів харчування, як правило, за цінами, що перевищують роздрібні, низької якості і... без крайньої потреби. Розраховують ж за все в кінцевою підсумку самі будинки-інтернати, які просто зникують обсяги фінансування на відповідну суму.

Наприклад, через Стром'яхівський будинок-інтернат облупування придбало велику партію ліків, частину яких потрапила до Макіївського будинку-інтернату № 2. Ступінь «благоннадійності» читач може оцінити сам: більшість названих медикаментів для лікування певствено зойфів не виділяють, а їхні ціни у 2—5 разів перевищують роздрібну ціну аналогічних препаратів у районній аптеці. Так само несподівано «завилися» на будинок-інтернат закуплені центральним й абсолютною не потрібні тут чотиринадцять каструлі.

Керівництво головного обласного управління соціального захисту населення приписує відомцям заклади закупляти неоптимальні товари, товари за завищеними цінами і продукти

харчування не безпосередньо у виробників, а у посередницьких комерційних структур, розбазарюючи кошти обласного бюджету. Це цитата з листа, підписаного головою Червоногвардійського райради Анатолієм Костюченко і завідувачем райфіндіацією Тетяною Буряк і надісланого до обласної держадміністрації заступнику голови Віталію Лобасу з проханням розібратися в ситуації.

Потропу за фактами, виявленими в листі, було доручено зробити КРМ Міністерства фінансів у Донецькій області. Зі своїм завданням контролери виграли досить швидко. Та коли справа дійшла до акті, представники облупування соціального захисту відмовилися ставити підписи, не погодившись із висновками. Було створено нову комісію, на цей раз — із представників обох сторін. Ревізія

не стала Ніна Петрова, — говорить голова Червоногвардійського райфіндіації Тамара Буряк. — Ніна Миколаївна зуміла дати лад і підтримку порядку у цьому закладі. Як Миколаївна, здебільше свій шарадіт відновлю. Утворюється він, між іншим, за наші з вами кошти — кошти податкоплатників. І гроші витрачаються на вітер — один і той самий заклад перекладає новішню, а інше за таких умов пального коє поповалени.

А так «око» не завадило б і тому самому Червоногвардійському будинку-інтернату. Де торік із 4000 привезених, виділених для погашення зборгованості за продукти харчування, за нецільовим призначенням витрачено 3350 гривень. Чи Дружківському будинку-інтернату, керуваним якою теж не за призначенням використано понад 3000 гривень з обласного бюджету. У цьому закладі незаконно було списано 177 літрів бензину. У Кіровоградському психоневрологічному будинку-інтернату — 110 літрів. Там виявлено істотну нестачу продуктів харчування, інвентарю. Тож за що в соціабезі отримувати зарплату доможорених контролерів? Звичайно, що сама Ліда Дроздова за три роки перебування на посаді начальниці управління соціального захисту не відвідала Макіївський психоневрологічний будинок-інтернат жодного разу.

Прикладу про те, що краще бути багатим і здоровим, аніж бідним і хворим, придумано людьми а розкажі сил. Для старих і немощних виявлено магічне слово: «соціальний», «соціальний» — створена ціла армія «захисників». Описані аніще приклади — лише аеріалка айсебрга, значна частина якого схована від людського ока. Звички не повертаються — аби розповісти, як там живеться. І лише випадково може вийти з «СОС» у вигляді відчайдушних радків, наведених на початку.

Непорядія у будинках-інтернатах і справді чимало, — погоджується заступник голови облдержадміністрації Віталій Лобас, який є куратором соціабезу з кінця 90-го. — І не тільки через недостатнє фінансування, а й через ставлення до пацієнтів. Зараз переглядаю особні справи кожного з керівників — хто є хто, априут знайомилися з роботою савих закладів.

Я дізнався по документах: той чи той директор централізованої закупівлі для інших. Це неправильно, і категорично проти. На колелії управління соціабезу ми записали: медикаменти повинні закуповуватися або за допомогою облупування з охорони здоров'я, або за допомогою обласної «Фармації». Вони дічі на місяць видають бюлетень з цінами по області. Такий самий порядок встановлено для придбання інвентарю, продуктів харчування тощо.

Що стосується контролю-ревізійної групи у складі управління соціабезу, то коли і зіткнувся з ї роботою, мене теж неприємно неприємно. Чомодні заклади не перевіряються нескінченно, а інші залишаються в стороні? Постанови вимогу, що мене знайомили з зламаним перевірок — куди, з якою метою їх направили.

За останні роки обласний соціабез переформували на головне управління соціального захисту населення. Всупереч правилам оргографії керівництво управління соціабезу не мучилося з великої літери «І», очевидно, натхнені на унікальність згаданої структури.

А той факт, що життя в деяких суцільних будинках для престарілих не відрізняється від перебування в сумнозвісному закладі «голубого ворюхи» Олександра Яковича, найпростіше списати на відсутність достатньої кількості ліжків. Так чи інакше, на сьогоднішній день «соціальний захист» мусить зводити не тільки політичний, а й цілком матеріальний капітал.

тривала сім місяців. За цей час злочинна картоплія, з якої все й почалося, згинула остаточно. А мешканці будинків-інтернатів опинилися на напівголодному паїку.

Оперативніше діяло Маніп'євське фінуправління, яке за завданням Міністерства фінансів провело ревзію в психоневрологічному будинку-інтернату. І підсумки збіглися з результатами депутатської перевірки і підтвердили: обласне управління соціального захисту навідувало закладу дорогої й неоптимальні продукти й медикаменти. Зрозуміло, робили це не в одному інтернату — і а їх в області йсмаїданти. І також зрозуміло, що керівництво управління не зацікавлене, ніж подобирий угод з посередницькими структурами стали відомі широким загалу. «Начальство видніше» — такий принцип панував при закупівлі поповну, ліків, продуктів і т. ін. При тому, вибір робили не на користь обласних структур типу «Фармації», а на користь мавловимих посередників.

У випадку із гінулою картоплею соціабезом було призначено не мучити докорамі совісті і... вилізло по мучодані директорам тих будинків-інтернатів, куди оавці потрапили. Та цим не обмежились. Найкращий захист це напад, і обласне відомство направило до Макіївського будинку-інтернату власну перевірку. Згодом це одну. Потім же. Тільки цього року й було шість. Результат нульовий. У районі широдивують таких настідів.

— Будинок-інтернат був постійним головним боєм, коли директорам там

той чи той директор централізованої закупівлі для інших. Це неправильно, і категорично проти. На колелії управління соціабезу ми записали: медикаменти повинні закуповуватися або за допомогою облупування з охорони здоров'я, або за допомогою обласної «Фармації». Вони дічі на місяць видають бюлетень з цінами по області. Такий самий порядок встановлено для придбання інвентарю, продуктів харчування тощо.

Що стосується контролю-ревізійної групи у складі управління соціабезу, то коли і зіткнувся з ї роботою, мене теж неприємно неприємно. Чомодні заклади не перевіряються нескінченно, а інші залишаються в стороні? Постанови вимогу, що мене знайомили з зламаним перевірок — куди, з якою метою їх направили.

За останні роки обласний соціабез переформували на головне управління соціального захисту населення. Всупереч правилам оргографії керівництво управління соціабезу не мучилося з великої літери «І», очевидно, натхнені на унікальність згаданої структури.

А той факт, що життя в деяких суцільних будинках для престарілих не відрізняється від перебування в сумнозвісному закладі «голубого ворюхи» Олександра Яковича, найпростіше списати на відсутність достатньої кількості ліжків. Так чи інакше, на сьогоднішній день «соціальний захист» мусить зводити не тільки політичний, а й цілком матеріальний капітал.



ДОКИ НАД НАМИ ЩЕ РОЗКРИТО ПАРАСОЛЬ



Віталій ЖЕЖЕРА, «Голос України».

(Початок на 1-й стор.)

І от батьки твої пішли — не в гості й не в кіно, а набагато далі. І ти не знаєш, що про це сумати і як до цього ставитись. Адже було б набагато гірше, аби вони пішли звідси кудись ближче — до чужих людей чи у притулок для старих і немічних. Таке теж серед нас трапляється: і близько одне від одного, і всі ще живі й при розумі, але — свої покинуті своїми ж. Що ж, Бог нам усім судя. Ажже тепер вони виростали нас такими, які ми зараз є. Вони тримали над нами парасольку, рятуючи від світової негоди — тримали, доки могли і як уміли. Тепер ти сам тримаєш свою парасольку. Твоєю синові і його дівчині опам, у сутінках, здається смішною та парасолька. Можливо, тобі варто згорнути її і прогулятися в кіно. Можливо, так буде набагато краще — для твого ж майбутнього. Та й не лише для твого...

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША
та Олександра ГОРДІВЧИЧА.



Богдан БЕРЕЖКА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, «Голос України»

Московських митрополитів висвячували в сан у Володимирі-Волинському



Місто лежало на торговельній магістралі, яка веде із Західної та Центральної Європи до країн Середнього і Далекého Сходу. А тому в ті далекі роки Володимир став центром усього південно-західного регіону Київської Русі. Цю саму територію, як свідчать літописи, охоплювала Володимирська старшина, була однією з найважливіших у нашої держави. Сьогодні Володимир-Волинський — місто обласного підпорядкування, районний центр Волині.

Мало яке місто України може похвалитися пам'ятками своєї давнини, що сягають десятого і першої половини одинадцятого століття. А у Володимирі-Волинському до наших днів у вигляді, близькому до первісного, зберігся Успенський собор, або, як його називають, Мстиславів храм. Краса і велич його пережили віки, лихоліття і нашествия грізних завоювальників, як так часто ставали на багату українську землю. Можливо, вистояв храм тому, що, як вважають дослідники, він був збудований князем Володимиром Великим. А освятив його перший єпископ Во-

линський грек Стефан. Історики стверджують, що Успенський собор після зруйнування заново відбудований у 1156—1160 роках за князювання Мстислава Ізяславовича. Як зазначає літописець: «...у літо 1160 розписав церкву у Володимирі-Волинському і прикрасив її живою». Цей величний собор над річкою Лутою став успенницькою волинських князів. Тут поховано Мстислава Ізяславовича, Романа Мстиславовича та інших князів. Храм є архітектурною і мистецькою перлиною волинських зодчих. І немало йому аналогів у савітовому сакральному будівництві.

Неподалік собору — земляні лави десятого століття. То з залишків дерев'яного городища. За ними — одна з найоригінальніших споруд у савітовій архітектурі — Васильська церква-ротонда. Вона не просто кругла, а... восьмигранна. Стіни хвилясті, блоком'яна різьба. За переказами, коли князь Володимир 992 року повертався з відалого походу на білих хорватів, він на зворотному шляху спорудив у Володимирі кам'яний храм в один день, наказавши кожному воїнові принести по цеглині. І сьогодні в церкві-ротонді під час служби Божої співвають славу князеві Володимирі.

Вослицю, Володимир-Волинський — княже місто. А ще Володимир був одним з визначних осередків давньої писемності. У соборах та монастирях навчали грамоти, дипломатичного листування. Волинські ікони, древні церковні книги, молитовники, майстерно виготовлені хрестини та інші церковні речі свідчать про духовне багатство наших предків, їх високу майстерність, потяг до прекрасного і високого. Саме Володимир-Волинський багато літ тому став береговою церковною старожитністю, у його храмах зберігалися пам'ятки нашої історії XI століття.

Під час першої світової війни експонати дерев'янописи — 100 рукописів, 500 стародруків — евакуювали до Харкова. Новосенні лихоліття загубили спі-

ди багатьох пам'яток сивої давнини. Де вони? Можливо, і втрачені назавжди?

Масою пам'ятки й так. Колись московські митрополити для посвяти до сану приїздили до ... Володимира-Волинського. Митрополит Феотодій 1330 року посвятив у Володимирі архієпископа для Новгороду. А через рік знову на берегах Лути «рукоположили» для Твері в сан єпископа Феодора. Московське духовництво запропонував волинських пасторів до своїх кафедр. Єпископ Володимирський Афанасій став намісником Московського патріарха Алексія, а згодом — управителем цього ж намісництва.

Цікава історія у княжого міста. Не раз з усіх усяд обступали його різні завоювальники. Татари, турки, угорці, литовці, поляки, німці... Скільки їх було? І всі вони нищили передовсім наші святині. Та не всі розграбували, спалили.

Княже місто Великого Володимира в оновленій Україні стоїть на порозі другого тисячоліття.

Волинська область.
На знімках: пам'ятник князеві Ярославу Осмомислові; в центрі міста; голова Володимира-Волинського міської ради Павло Мамелод; уміли все-таки будувати наші попередники — Васильська церква-ротонда.

Фото Василя КУЗЬМІНА.

ПЕРША писемна згадка про княже місто Володимир-Волинський збереглася у «Літописі бременських літ» за 988 рік, коли Володимир Великий, князь Київський, посадив тут правити свого сина Всеволода. З того часу Володимир, який був одним із понад тридцяти міст Волині, постає перед нами як великий торговельно-релігійний центр, мотузниця фортеця на древній українській землі.



Людмила БАРАНЕВИЧ, журналіст

Метаморфози Феодосія Гуменюка

У Національному художньому музеї в Києві розгорнуто виставку творів іменитого українського митця

Художник Феодосій Гуменюк молившись одній релігії, піддаючи особливій диктатурі, незміно схилявся перед дивовижною дамою, яку чинило хто з його побратимів по мистецтву давню й без усякого каяття зрадливі. Ім'я цьому багатолітному ідолові — академічна школа. І тому Гуменюк скленив, а радше — розкутив естетичного досвіду покоління художників як вітчизняних, так і європейських. Йому він зміг дозволити собі, не зрікаючися того, що було раніше в його творчості, начебто полати все сполучачу, відкрити новий рівень споглядання навколишнього світу, показати ширший діапазон власної живописної системи. Дивовижна за розмахом метаморфоза, сміливий ривок — від конструктивно-декоративної побудови історичних полотен, що такі насамперед тоді ставали його вершиною — до класичної уповільненості, театральної вигадливості в образах та пластичного матеріалу, в уявних емоціях тьмяно-коричневої гами кольорів, що нби зійшла на білошведів старих майстрів, рідних козацьких картин.

На відкритті виставки його друзі, прихильники згадували 1989 рік, три зали в Києво-Печер-



Виставки

ський лаврі, що бралися в облогу відвідувачами з райку до вчора. Тоді, під залпи веселого весняного грому, у теплий травневий дощ Феодосій Гуменюк вів на білошведів старих майстрів, рідних козацьких картин.

Як і розвивав це дивовиське коло із гетьманським розмахом, із козацькою відвагою, а всі подумали, що так і треба: у його картинах українська історія ні в когось не просила дозволу бути героїчною виставковим залом або візю душі. Досить того, що художник несамовито швидко її викоплював, і вона жила. Гетьманська пам'ять відвідувачів теж прокидалася — у процесі катарсису, тобто під впливом емоційного осягнення істинної сутності речей і попитів, що їх відкривав справжній мислитель. Здалося б, так буде завжди — Гуменюк і його історичний живопис. Мого ж іще бажати авторів, — сказав би кожен критично мислячий художник.

Павча, коли Феодосій Гуменюк остаточно переселився із Санкт-Петербурга до Києва, у художній академії до його майстерні історичного живопису пішли талановиті студенти. Василья вранця вчитель та учні в одного Бєла, близьки до якого йде через мистецтво, безоглядно спонукали їх шукувати до свого пота класичної школи вітчизняного та європейського мистецтва. Яке чарівне влучення, який фантастичний збіг обставин — взаєморозуміння вчителя й учнів! І то в наш час! Що може бути видніше? Зайс-

ю ж, мистецтво, якому вони віддані до смерті. На вершні й цей щасливий момент біографії Гуменюка не обминули уважні колеги, адже в його житті все надто закономірно...
І тепер зовсім несподівано, проте вважати Гуменюк. Його видав служіння абсолютній школі, тоді скривав самобутність майстерності, що вилася в напругу, в переконання. На-тортури, пейзажі й, звісно ж, кілька історичних полотен, зокрема «Мазепа і Карп XII», — ці твори потребують розважливого, не миттєвого споглядання. Своєю композиційною заангажованістю вони запрошують глядача до діалогу, а глибинною поезитизації від-



жених речей, мертвої природи дають світлий промінь надії все минає — тільки прекрасне лишилося слід. Духовна діла полотно художника безпрограшно спрашує ще й тому, що в них сила — від рідної землі, Михайло Коса, народний депутат України, висловлює заглиблену надію, що ми обов'язково ще зустрінемося й із третім Гуменюком, коли дай його стихійні академізм та була народна метафоричність, на яку він дачені, зліються в нових творів.

На знімках: маістро Феодосій Гуменюк під час відкриття виставки, «Гелічки на білому тлі».

Фото

Сергія СПАСОКУКОЮТОГО.

Яна СТАДІЛЬНА, «Голос України»

Кінець «азіатського дива»?

Минулий тиждень, мабуть, можна без перебільшення назвати найнеспокійнішим на світовому фінансовому ринку. Валютна криза вразила економіку країн Азійсько-Тихоокеанського регіону чи не ліній. Проте кінець диву тому аж позначилися і на роботі найбільших бірж Америки та Європи.

Нинішня дестабілізація світових валют доведена в першу чергу з обвалом на Гонконгський біржі, який подалисто лопне від акцій у регіоні втримувати стабільний курс акцій проводили приватних компаній. Фінансовий ринок Сянгану майже місяць методично піддавався зовнішнім атакам. У регіоні гонконгський долар (прив'язаний до долара США) до останнього часу залишався сильною валютою, не втягнуто у вир глобальної кризи. Місцеві експерти вважають, що якщо його не поштовхат «виртутами», після чого ставиться питання фінансового ринку АТР, а економіку регіону буде відкрито для краху.

Великий бізнес регіону нині спланетичний, яким чиним можна звітливим місцеву валюту від прив'язки до долара США. Аж по чому вона залишається, «зарубіжні фонди» продовжують атакувати курс долара. Біржі (а саме спекуляції з цінними паперами і викликали кризу). Однак залягнення гонконгського долара, у свою чергу, змушуват падіння курсу юані.

Президенти багатьох країн регіону висловлюють велику кількість ідей щодо виртування становлення. Найреактивнішою здається ініціатива президента Філіппін Фідела Рамоса-склипати в Манілі конференцію заступників міністрів фінансів країн-членів АСЕАН, США, Японії, щоб спільними зусиллями створити новий Азійський фонд на випадок виникнення кризових фінансових ситуацій. Заснування цього фонду дає б змогу одержувати міжнародну допомогу без жорстких правил МВФ (яого роль у нинішній кризі піддають явчливій критиці).

До речі, у ситуації, яка склалася, є щось дивне і не може не постати запитання: а що ж таке «азіатське диво», якщо спекуляції на біржі можуть так сильно відштовхнути економічну стабільність усього регіону?

Наталя РІЗНИК

НАПЕРЕДНО! саміту глав держав Кишинів було підійнято посилений «чистити». У приміщенні і перескокомі райони. З декілька мешканців базатоквартирних будинків у центрі столиці Молдови старий дивний азам підписку про те, що вони не будуть віддавати вікон, виходять на балкони, перекреслюють генеральне кроня з середи та червоня, 22 та 23 жовтня. На цьому «дива» молдовського вишівництва перед приїздом високих гостей не вичерпалися...

Прийнявши до Кишинів і почувши про «пересіли» щодо горючій візиту подалува про те, що це не більше, ніж жарг. Але, як виявилось, у ніжному жарг є доля жарг... Виступив на сторінках молдовської преси перший заступник міністра внутрішніх справ республіки Володимир Пурич і закликав громадянські і журналістські СМД: дивитися у вікна можна, в осях вигинати з вікон сміття, підірвати перегородки, вивести приладу президента, алаштувати плятківку, дебіші, агітувати обрешіти гасла, зрозуміло, заборонено. Щодо «чистки», то заступник міністра зазначив, що заступник міністра зазначив, що «сміття» хатини вимели чимало: затримано 157 злощастів, серед них 105 перебувають у розшуку, у інших підданці 18 одиноків незаконно придбали авто. До речі, алукації зброю у і тих, хто має на неї дозвіл... Не дивуйтеся, але ім було завізано «запропоновано» злати іроби до поліцейської «камери схову», адж гріха подати.

Діти алукації очалю у дії саміту гасло: менше народу —

більше інешо. Про те, що аеропорт столиці Молдови працював лише за приїм та відправлення президентів, і говорити зайве. А ось залязничний вокзал виліз собою довод дивне відношення — порожній зал, обмежена до мінімуму кількість лотків і вартості порядку, що «непомітно» перевіряють у асіх... підірвали осіб документи та білетів.

Цікавим відношенням для мешканців околиці міста стали тренувальні полоти і посадка в кишинівському аеропорту аналора президентської Ле-96. У російських спелсбуків були великі сумніви: чи є сяде ця «грашак» в столиці Молдови. Дослідя дозвелася успіхом, і Сільяну не довелося перебувати у психічній солідності. А не з ласки російських спецслужб було, по суті, зліваво основую президентську «тсукаву», у мінних підвалах. Охорона зазначила, що не пустить Сільяну в підземелля Крікова, оскільки не може забезпечити а таних непередбачуваних умовах належну безпеку. Згодом азійські президенти агадали про мусульманські притисночки, а президент Молдови Путунський зазначив, що журналістські у тому, що, розмелюючи можливість кріковських підвалів, вони налякали клімат президентів. «Аксесури до «міста інше» в неоготичному стилі однок відбулися, але журналістські було від неї вільно усунено.

Необхідні заходи з безпеки гаси однадиати держав зійшлися у Кишинів, інформативні, журт. Рух у місті було практично припинено. Коли на тролейбусах азійських люди збиралися ладно-

нами, їх вичіпляли просили прийти пішки. Цікаво було почути вневсик азійських колега а приладу потоку людей, що безперервно рухався тротуаром і зупинявся, коли проїжджав червоий ескорт. «Мабуть, тут побудов є аелікий завод — закінчилися зміна».

На паства, жарти російських колег (яких до Кишинів приїхало відночі більше, ніж усіх інших журналістів) про те, що в столиці про всія ападок запровадили імендовану тугіту і закріпили пошкі, не знайшли втілюють пильних молдовських слугів. Але було зазрито, по всія ападок, різні магазини та ларин, і журналістські бачили рапком у дельтамі бігала з виритими очима, а в амоі купити поблизу Палапу Республіки ситгарти.

І кола по закінченні слухинської прес-конференції, яна, по ступі, підвала рису під кишинівським самітом, а бігла порожньою центральною вулицею міста а бік азійського вокзалу, спало на думку, що наवेशі й Кіна очукують «підвеші» трішки «золоті» носі: березнева четверта Мікларамейська конференція «Європа ХХІ століття: складові безпеки і миру» і траєкторія шпирічний форум. Цімі після того, як Шней-структури та розмелюючи асаміту СМД з аадами, пов'язаними з безпеною президентів, ім, зрозуміло, далеко.

Скажу вам як митець митцеві...

ПРЕЗИДЕНТ Грарі Едуард Шеварднадзе визнає, що в часи, коли він був міністром закордонних справ СРСР «хотіли передати Японії» Європу, аби передати їй частину Київської землі, за які вона і досі спертася, і в Європі «випаніли території», повідомляє японське агентство Киодо Пуші.

Едуард Шеварднадзе повідомляє про це колишньому міністру закордонних справ країн Таро Нахакані. Таро Нахакані, який у серпні нинішнього року побував з приємними візитами у Тбілісі. Таро Нахакані, який у серпні нинішнього року побував з приємними візитами у Тбілісі.

Шеварднадзе за столип офіційних переговорів. «Однак я не можу розв'язати питання передачі Кирил однобічною», — маві слова грузинського президента Таро Нахакані в інтерв'ю агентству. Досягті єдині думки з Михайлом Горбачовим та іншими представниками тодішнього радянського керівництва, сказав Шеварднадзе, так і не пощастило.

Дещо дивно виглядає так відвертий спосіб чергої черги. А може, Едуард Шеварднадзе вирішив спитати мемуар? Це заняття нині більш ніж модне. Більш модна, хіба що, війна компроматів.

кама очулюва зовнішньополітичне відстої Японії в часи прем'єр-міністра Тосікі Кайфу з 1989 до 1991 року і неодноразово зустрічався з Едуардом

Володимир СТРОЙ.
«Голос України» (з Вільноса)

Без підпису під ур'зненням

Ніпіншій осені у виправно-трудовій колонії суварого режиму залютовано заняття за університетською програмою. Цікаво, чи не так? Вільноський університет розпочав цикл лекцій з політичних наук, економіки, інформатики, юриспруденції та археології. А першу лекцію для ур'знення прочитав сам ректор Роландас Павлюніс.

Серед тисічів в'язнів колонії більшою сотні забавляють відкриті лекції. Одні на першокурсі, інші на старших курсах. Лекції дають не тільки середній пілолі... Тому лише тридцять чотирьох ректорів, грабінжників та фінансових аферистів надано можливість бути вільними слухачами одного з найстарішайш у Східній Європі університетів.

На зустрічі в колонії напередодні заняття пан ректор, до речі, каадида у президенти Литви, сизав, що розпочав курс навчання за гратями як гуманитарну допомогу тим, хто після звільнення хоче знайти своє місце у складному житті.

—Оксана ВЛАСЕНКО, «Голос України»

«Золотий ринок» ліхноманіть

На гонконгському — третью у світі за оборотом — ринку золота ціни на жовтий метал зменшилися до рекордно низького рівня 12 років тому.

На поточний тиждень зрісся районі Вацхай пережувати розподільний бум. Торгівля, повідомляє ІТАР-ТАКС, збільшилася на 30–40 відсотків. Ціни після того, як Шней-сарія оголосила, що вийде на ринок половину свого золотого резерву, пішли аніз на асіх біржаш шук. Серед гонконгів «золоту ліхноманіть» підхлюнуло безпределенно за останні 15 років падіння курсу акцій і неспівпадіння у стабільності місцевої валюти. Перерізають подальше падіння ціни на дорожній метал.

у вартість долара зросла внаслідок на дві тисячі фунтів. Проте нашення, відкоректувавши реальні темпи зменшення національної валюти, заважається на ризик і здійснює «незаконні операції».

Розмовляв російською.

Хоч ти й білорус

Білорусська мова «живе» лише в міської метро, а здебільше, у комах мінімалістично буди. Навіть у Гродно (на заході Білорусії) де сіл було очукнути (які ситуації) майже не розмовляють державною мовою. Національні відвадництва випускають доповіді юнати, але всі вони видані російською. Єдиний білоруський канал, на якому лише диктор зворотять національною мовою, практично ніколи не дивиться, бо рівень програм низький і навард чм алуштує майже неважливий глудів. Блукаючи міста, не відчуваш, що потрапив у Гомель, а не, скажімо, у Рязань. На одному з будинків у Гродно «сюрте на нист: «Живе Білорусія». Хтось докладає символічний, як нім погляд, знеси запитання...

Знак запитання стає білоруським символом

НИНІ автобусний маршрут «Кіа-Гомель» не менш інтенсивний, ніж раніше. Зве залишилися тажм самі, тільки тепер на ціл прасі з'явилася кордонна та митниця. Я провела в Білорусі лише декілька днів, тому мої спостереження не можуть бути повними. І все ж мене цікавило: як одється людині на той бір кордону?

Патріот? Купуй білоруське!

Трипляся мені нагода побувати в Гомелі. Уявляла: величезний людський, зодгнаний у чудовий трикотаж місцевий виробництва, вони звисали спливаючи на висоті цього краю. Тут захоплюся розділяти щось і для себе. Яким же було моє розчарування, коли побачила, що коліс баранить натовп став одиноким і бистим. Невже тут так зупинилися виробничі? Ні. Зупинилися, місцева промисловість працює. І навіть набгато краше, ніж в Україні. Товари так же високоякісні, як і коліс. Курди там до них дещо менше польськомі у турецькому вбранні! Та от парадокс: підприємства працюють, але собі у... збиток. Бо ціни на їхню продукцію так низькі, що видються просто смішними. Тому й картину в містечку універсальна нагале сезоновий розпродаж, де на товари ставлено значні зноски.

Але а помилка й ціна: покупці не товпляться біля прив'язки. Чому? Та тому, що зарплата платня білорусів така низька, що й їм важко покупи ти собі дозволити не завжди може. До речі, зарплата випливає регулярно — ціни у Білорусі відверто піддаються.

Середня зарплата становить суму, еквівалентну 100 долларам. Лише порівняно з цінами на білоруські товари з нашими, то варто, наприклад, продуктів харчування трохи вища, ніж українських, а місцеві промислові товари — у 3–4 рази дешевші. Те,

Про «королів» та її підданих...

Легкоатлетичний рік, що добігає кінця, без перебільшення, можна вважати одним із найяскравіших в історії спорту незалежної України. Найяскравішіше атлетичне прикладом є «королів» сервіш чемпіонат світу в Афінах. Українці здобули дві золоті, чотири срібні та бронзові медалі й дуже високо розмістилися в командному заліку — на п'ятому місці, поступившись тільки спортсменам США, Німеччині, Куби та Кенії.

Помітно виступили пославці нашої країни на зимовому чемпіонаті світу в Парижі, змагавшись Кубка Європи, Європейських олімпійських ігор, молодіжний першості континенту. Статистика мовить, що в одинадцяти офіційних міжнародних стартах взяли участь 228 українських атлетів.

Легкоатлетичний світ визнає Україну великою державою. Про це вилізло на черговому конгресі Європейської асоціації цього виду спорту, що відбувся у Будапешті. Про подальші плани «королів» журналісти дізналися в ході прес-конференції, яка відбулася в Держкомспорті України. Зазначалося, що в новому, незвичайно насиченому міжнародними змаганнями сезоні, велику увагу буде приділено і внутрішнім масовим стартам. Так, напівмарафон, що став уже популярним, на честь Дня незалежності тепер не обмежиться лише естафетою, а пройде через усі області України.

У центрі уваги репортерів опинилася Жанна Пітусевич — героїня

афінського чемпіонату світу, яка виграла у стилісті Еллади дистанцію 200 метрів і здобула «срібло» на стометрівці. Її виступи можна сміливо наважити історичними для всього європейського спринту і порівняти з перемогою Валерія Борзова над темнопікірними бігунами на Олімпіаді-72. До речі, сам олімпійський чемпіон

Монхена вважає, що киянка по праву стала найшвидшою на планеті, більше того, в неї величезний потенціал для того, щоб перевершити свої ж результати.

Жанна, зокрема, повідомила, що підготовку до нового сезону з його головним стартом — чемпіонатом Європи — вона розпочала уже тоді, в Ізраїльській «Баскавській» добре відпочив в одній із афінських країн і відчуває в собі сили для продуктивної роботи. Спершу Жанну запитали: чи

з'явився у неї відчужений спосіб після триумфу в Афінах?

— На жаль, наші змогли люди, мови, кир, коштує в спортбізнес. Тому співпрацю лише із зарубіжними фірмами «Най-Інтернел». На жаль, в Україні система оподаткування не передає плати для людей, які займаються спортом та медіа-бізнесом.

— Усі захоплюються вашою блискучою перемогою в Греції. Чого не можна сказати про виступ на Олімпіаді в Афінах. Що сталося тоді?

— По-перше, спринт — це дуже «тендітний» вид. Питання психологічної стійкості в ньому завжди була на першому плані. А в мене тоді були проблеми особистого характеру. Й розлучилися з чоловіком. Крім того, вийшов на постійне місце проживання до Німеччини мій тренер. І все це, мов на замовлення, сталося напередодні Олімпіади.

— Чи не хотіли б ви дати бій темношкірим суперникам у Сідней, на наступних Іграх?

— Права участі в Іграх в Австралії 2000 року не необхідно завоювати. До цього часу я вже виступила на чемпіонаті Європи і через рік — на світовому форумі «королів». З новим тренером Валентином Бондаренком наполегливо працюватимемо над темною бігу, і, звичайно ж, виступим на Олімпіаді — моїм найзаповітнішим мрією.

На знімку: три миттєвості триумфу Жанни Пітусевич в Афінах: останні метри 200-метрівки; перемога; на п'єдесталі наодинці.

Фото Микола БОЧКА

Виктор БРАНИЦЬКИЙ,
«Голос України»

Дія друга — на «Пуг-Кам»

Наступної середи в Барселоні, на полі стадіону «Пуг-Кам», трибуни якого можуть зібрати 120-тисячну аудиторію, вийдуть місцеве улюблене «Барса» і її незалишений кривак, одноосібний лідер груп турніру Ліги чемпіонів, киянський клуб «Динамо».

Можна собі лише уявити, яким бажаним рішенням палати серія каталонських футбольців та їхнього іспанського, нідерландського фаворита Луї Ван Гала. Любон, поразка у столиці України (0:3) вивається у жалюгідних сил футболістів і їх численної «торсиди».

Та повернімося до того



швидкого дня нас вчора і привітав, що казав журналіст Валерій Лобановський. У «Барселону» Києву був, мабуть, останній шанс виправити складане становище, до якого вона потрапила. Хоча, думаю, і після цієї поразки каталонці не припинять боротьбу. На їхньому полі немає сумнівів, на нас чекає важка випробування. Адже маємо справу з професіоналами найвищого рівня. Справді, лідери зазначив когось Ван Галь, що киянська гра була трохи рівнішою командою. Нам вдалося реалізувати тактичну перевагу, вносячи швидко в гру виконавську майстерність, що, чого не зробили наші суперники. Але роботи акція далекосхідні вивиски немає рації. Принаймні, я запитує,

чи буде команда у чвертьфіналі Ліги чемпіонів? Але це футбол, гра. І в наший групі, гадаю, зберілася не найслабший клуб. Її дуже улюблено назвали «групою смерті». Кожна команда здатна перемогти суперника. І казати, що «Динамо» — вже сама досконалість, нерозумно. Мову можна вести лише про те, як колектив захищає ворота. Жодних прогнозів і бути не може. Скажу лише: ми дуже сумлінно і наполегливо готуватимемося до матчу в Барселоні.

Нинішній сезон для нас вельми складний, але владість відповівати за фізичну і психологічну.

— Справа, ситуація складна. На цей момент ми зіграли сім матчів за збірну, чотири відбіркові поєдинки Кубка чемпіонів і три зустрічі у групі Ліги чемпіонів. І в кожній грі було викладатися сповна. Для підкоплення команди робити все можливе. Але це, повторюю, дуже складно. Тепер, схоже, триває якийсь експеримент. Як витримувати навантаження, надати, важко сказати. Та обов'язково прагнимо мати, старатимемося. Адже тренери певною мірою є психологами.

— Нікаю, а як поведеться поїмками у «Барселону»?

— Відповісти дуже просто, «Барселона» — це команда зірок, кожний в ній — особистість, великий майстер. До речі, це національний, а міжнародного рівня. Є тут іспанці, французькі, італійці, португальці, бразильці тощо. Але річ у тому, що команда зовсім незалежно прийняв новий тренер, який бачить гру в дещо іншому світлі, ніж його попередник. Приклад цього — проблеми, які виникли з болгарським форвардом Христо Стоїчковим. Можливо, є вон і з іншими гравцями. Ясно одно: Ван Галь прагне поставити власну гру. Але здійснити задумався за такий короткий період дуже важко. Потрібні час.

— Але ж вам вдалося...

— А хіба до мене працювали як-не так тренери? Не має думку, дуже складні наставники. Усе розв'язало в

тому напрямі, в якому команда грає вже не один десяток років. І мусять настати мить, коли молоді футболісти повірять у себе і почнуть грати як слід. Вони повірили, бо ми їм розповіли історії, що вони в кожному разі не грати за суперника. Попередній рок, протактом яких я був відсутній, не минули даремно. Процес тривав. Кожний тренер робив внесок у спільну справу. Тому починав не з нуля. Природно, є певна відмінність у поглядях, свій пікіл до психології. Але загальною командою була, і чемпіоном ставала, і її праця у складі збірної успішно розв'язувала завдання. Пригадаймо матчі з Північною Ірландією, з Португалією в Києві. Та й на виступи можна було порівняти, своїм історією було порівняти, матчі не програли. Тому підходжу з тим, хто стверджує, що нібито протактом дуже короткого періоду сталося диво. Як не мене, але згадали не бажай. Ми нічого поки що не зробили. Лише намагалися створити конкурентоздатну команду.

Гадаю, ніхто не засумнівався у щирості слів Валерія Васильовича. І все ж, десь у думці кожен з нас — мільйони прихильників киянського «Динамо» — вважає його чарівником. І тому дуже сподіваюся на чергове диво динамізму наступної середи.

На знімку: Валерій Лобановський зі своїми помічниками — Антоном Пузачем та Анатолієм Дем'янюком; у каталонському оточенні Андрій Шевченко — епізод киянського матчу «Динамо» і «Барселона».

Фото
та Сергія КОВАЛЬЧУКА

Художня гімнастика

Олександр БАШКАТОВ,
журналіст

Кожному своє...

Одразу після триумфального виступу Олени Вітриченко на чемпіонаті світу з художньої гімнастики в Берліні заступник голови Держкомспорту України Микола Костенко заявив кореспонденту «ДІНА-Укр» про плани провести аналогічний заход, послідовно поклавши край протистоянню між українськими гімнастичними федераціями.

Що блягроду місія добування широким Держкомспортом, очевидно, вирішив покласти на свої плечі, бо ж ішли прахом його справді неможливі зусилля «перекрити кіска» стій федерації, під якою жоді до складу Олени Вітриченко феноменальний перемою у 1997 році.

І «Голос України», їх численні інші засоби масової інформації не раз ставали на захист Федерації художньої гімнастики України в її боротьбі за свою незалежність проти функціонерів Держкомспорту, котрі всіма правдами й неправдами намагалися зупинити і навіть громадську спортивну спільноту, що об'єднала абсолютну більшість провідних «художницьких» країн на чолі з Оленою Вітриченко.

Навіть після того, як федерацію, керувану Альбіною Дерогіною, було переєстровано Міністром (під новою назвою — «Федерація художньої гімнастики України»), Держкомспорт не вважав її рівною собі у тлі. А головне — відмова федерації у наданні їй статусу міжнародної. Було проголошено, що цей статус одержить лише Українська федерація гімнастики (президент Д. Турчак), котра давно прагнула «вирівняти» не тільки спортивний, а й художній рівні федерації. Для чого так і було створено відповідну «федерацію».

Відома, як відважна Федерація зосередилася на підтримку української олімпіади на чолі Катерини Серебрянської над надумним приводом останньої миті відмовилася їсти до Берліна, через що наші команди не змогли боротися за перше місце. Сліпийши обличчя, наша спортивна відомість вдалася паролася утратити виступи на чемпіонаті світу збірної, котри на три чверті склалися зі спортсменок, які зберегли арність неввісний для чинників дерогінінської федерації: керівником делегації призначили віце-президента каліграфічної федерації Світлану Черненко, ірній Дерогіній було заборонено вийти на чемпіонат у ролі тренера, навіть власний коштований костюм вийняти на чемпіонаті. Наступного ж року, коли команда, команді «назвали» як зупинили на шляху до світового чемпіонату О. Гетілову, котра поплила якою у вирішальний момент українська команда поступилася в Берліні болгарським спортсменкам, які посіли друге місце...

І от тепер Держкомспорт мав невідв'язати його миттєвості. Але з ким він зблизьмає мирити Федерацію гімнастики України з Сергійською, які знову довели, що інтереси України їх не обходять? Зі Світлану Черненко, котра, бувши працівником Держкомспорту, задала цього року чимало неприємностей Олені Вітриченко, керівникам «художньої гімнастики»?

Федерація гімнастики України найбільше потрібна одні — можливість спокійно і планово готувати до відповідних стартів своїх спортсменок, комплексувати збірну команду, забезпечувати майбутні перемоги на престижних турнірах. Але саме цьому й коштує завадити чинники спортивного відомства, хоча Полюшенко про Держкомспорт (пункт 3.1.4) безпосередньо вказує на необхідність створення спеціальної федерації, котра об'єднує провідних спортсменів, тренерів, фахівців країн, забезпечує досягнення високих спортивних результатів, має визнання відповідних міжнародних спортивних структур.

Свої миттєвості наміри Держкомспорт міг би якнайкраще реалізувати, надавши можливість дано громадському спортивному спільноті адекватно свою свою справу: одній федерації — опікуватися спортивною гімнастикою, другій — художньою.

про випуск акцій акціонерного товариства відкритого типу «Ладжинський завод ЗБК»

Інформація

1. Характеристика актианта

1. Фірмовий найменування: акціонерне товариство відкритого типу «Ладжинський завод ЗБК».

2. Місцезнаходження: Україна, 288356, Ладжинський районний військовий округ, вулиця Нахичеванська, 184.

3. Дата заснування: 29 березня 1995 року. Зареєстровано в Тростянецькому районному відділі народних депутатів Вінішської області, Східного № 00131966 від 29 березня 1995 року видає Тростянецькому районному держадміністрації, № 17 шт. Тростянець Вінішської області.

4. Дата проведення установчих зборів:

Акціонерне товариство відкритого типу «Ладжинський завод ЗБК» є правонаступником підприємства, переданих йому організацією орендарів Ладжинського заводу залізничних конструкцій згідно із «Східним промислом», реставраційний № 68, відомого регіонального підприємства Фонду державного майна України у Вінішській області 10 січня 1995 року на підставі договору купівлі-продажу № 3 від 22 березня 1994 року, а також акта прийому-передачі державного майна цільового майнового комплексу організації орендарів орендного підприємства Ладжинського заводу ЗБК від 10 січня 1995 року.

5. Об'єктна статистика фонду становить:

Загальний обсяг: — 32577 гривень (тридцять дві тисячі шістьсот сімдесят сім гривень).

Обсяг однієї акції: — 32577 (тридцять дві тисячі шістьсот сімдесят сім гривень).

6. Мета і предмет діяльності:

— одержання учасниками товариства (акціонерами) прибутку з метою сприяння економічній розвитку економіки України, торгово-промислових та ремісничих підприємств, наповнення ринку товарами та послугами з високим споживчим властивостями;

— виробництво продукції виробничо-технічного призначення;

— послуги з матеріалів та інші види діяльності.

7. Середньостатистична чисельність працівників: — 124 чоловік, з них службовців — 28 чоловік.

8. Підприємство об'єкт «Ладжинського заводу ЗБК».

Голова правління — директор — Алексєєв Олександр Михайлович, освіта вища, виробничий стаж 15 років, стаж роботи на підприємстві 3 роки, кваліфікація інженер-електромеханік;

Заступник голови правління — Полочник Юрій Іванович, освіта середньої освіти, виробничий стаж 33 роки, стаж роботи на цьому підприємстві 22 роки, кваліфікація технік-електрик;

Людський бізнесмен Людмила Липиліна, освіта вища, стаж роботи на підприємстві 2,5 роки, кваліфікація економіст, бухгалтер.

9. Аудиторська перевірка здійснюється за результатами 1996 року аудиторською фірмою товариство з обмеженою діяльністю «Аудит-Обсерві», ліцензія № 000695 від 18 травня 1995 року.

ку, ідентифікаційний код 23386396, юридична адреса 252021, Київ, вулиця Інститутська, 25.

Баланс

акціонерного товариства відкритого типу «Ладжинський завод ЗБК»

на 01.01.97 на 01.07.97

1. Основні засоби, залишкова вартість 010 777 706

2. Незавершені капітальні будівництва 033 77 82

3. Устаткування 035 2 2

4. Виробничі запаси 060 111 239

5. Матеріали 100 16,3 24

6. Незавершені предмети 110 7 5

7. Готова продукція 130 148 186

8. Товари 140 26 1

9. Розпоряджені з дебіторами 170-250 645,4 584,2

10. Грошові кошти 250-270 5 31,4

11. Інші оборотні активи 310 8,1 56,2

12. Збиток —

— майнова різниця

— збиток актору

Баланс 1823,9 1918,9

на 01.01.97 на 01.07.97

1. Статутний фонд 400 327 32,7

2. Спеціальні фонди 410 13,6 8,2

3. Спеціальні фонди 430 959 1307,1

4. Розпоряджені з кредитором 530 314,4 252,1

5. Інші короткострокові пасиви 740 504,2 316,7

Баланс 1823,9 1918,9

Звіт

про фінансові результати та їх використання за 6 місяців 1997 року

1. Виробничі результати

2. Витрати на виробництво

3. Чистий прибуток

4. Результат від реалізації

5. Доходи і витрати від іншої реалізації

6. Валовий прибуток і збиток

Балансовий прибуток і збиток

Економічна оцінка

фінансової спроможності та ліквідності

на 01.01.97 (згідно з аудиторським висновком)

показник норматив ват на 01.01.97 на 01.07.97

1. Ліквідність і платоспроможність

2. Високий коефіцієнт покриття

3. Коефіцієнт абсолютної ліквідності

4. Фінансова стійкість

5. Коефіцієнт фінансової незалежності

6. Коефіцієнт фінансової стійкості

7. Коефіцієнт використання активів

8. Коефіцієнт використання власних коштів

9. Коефіцієнт економічного тесту

про випуск акцій відкритого типу акціонерного товариства «Закарпатбуд»

1. Характеристика актианта

1. Фірмовий найменування: відкрите акціонерне товариство «Закарпатбуд», код ЗКІО 1259108

2. Місце розташування: 294005, Закарпатська обл., м. Ужгород, пл. Кірила і Мефодія, 1.

3. Дата заснування: товариство створене у процесі реорганізації «Закарпатбуд» згідно з рішенням загальних зборів акціонерів 24.05.1996 року, протокол № 2. Товариство є правонаступником головного підрозділу колишнього ВАТ «Закарпатбуд», рішення про створення товариства прийняте установчими зборами акціонерів товариства 18.08.1996 року, протокол № 1, товариство зареєстроване 6.09.1996 року рішенням Ужгородського міськвиконкому, № 317.

4. Предмет діяльності товариства: товариство має право здійснювати підприємницьку діяльність, яка не суперечить чинному законодавству України, в тому числі: будівництво, ремонт, реконструкція, монтаж об'єктів промисловості, соціальної та культурного призначення, доріг, інженерних комунікацій; виробництво будівельних матеріалів з усіх видів сировини та відходів промисловості; надання послуг у централізованому постачанні і продажу будівельних матеріалів та товарів народного вжитку, продукції; інші види підприємницької діяльності, що відповідають меті товариства і передбачені статутом товариства.

1.5. Бухгалтерський баланс станом

на 1.01.97 р. на 1.07.97 р.

тис. грн. тис. грн.

АКТИВ

1. Основні засоби та інші

2. Виробничі запаси та витрати

3. Кошти, розрахунки

4. Інші активи

В. Баланс

ПАСИВ

1. Державні власні

2. Державні власні

3. Розрахунки та інші пасиви

В. Баланс

1.5. Звіт про статутний фонд

статутний фонд зареєстровано в розмірі — 930195 гривень та

розподілено на 930195 простих іменних акцій номінальною вартістю 1 гривня кожна.

1.7. Чисельність працівників: — 145 чоловік.

1.8. Основні професійні дані про керівників товариства:

голова правління — Пашенко Олександр Іванович, освіта вища, кваліфікація — інженер-будівельник, виробничий стаж за фахом — 23 роки;

голови правління — Лило Олександр Васильович, освіта вища, кваліфікація — бухгалтер-економіст, стаж роботи за фахом — 8 років.

1.9. Мета діяльності підприємства:

Балансовий прибуток станом на 1.01.97 р.

на 1.07.97 р.

32,6 — 10,7

748,8 791,7

177,2 305,3

4503,2 4475,2

1131,8 784,3

металоконструкції — 180 т на 218 тис. грн. 125 т на 149 тис. грн.

столярних виробів — 980 м на 78 тис. грн. 675 м на 54,3 тис. грн.

бетонні та розчинні — 750 м на 92 тис. грн. 519 м на 36 тис. грн.

продаж будівельних матеріалів

та товарів народного вжитку

обсяг надирядних робіт

252,2 тис. грн. 174,7 тис. грн.

358,8 тис. грн. 244,5 тис. грн.

III. Діяльність підприємства

3.1. Рішення про випуск акцій прийняті загальними зборами акціонерів від 6.06.1997 року, протокол № 4.

3.2. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії:

формування статутного фонду.

3.3. Обсяг емісії: 930195 гривень.

3.4. Вид емісії: номінальний.

Випуск акцій прості іменні акції однієї серії А № 000001 по 930195 (в безплатній формі).

Права власників простих іменних акцій:

Власник має право:

брати участь у загальних зборах акціонерів;

Б. Опис ділової діяльності

емітенте

ВАТ «Ладжинський завод ЗБК»

виробляє залізничні конструкції для електро

трамвайних та вагонів. Основна неімплементація, обсяги виробництва та реалізації на

дяться нижче в ділянці цінах за відповідний період.

Обсяг виробництва Обсяг продажів в ділянці

1994 1995 1996 1994 1995 1996

Збірни залізничні 19675 19959 9333 33224 2388,4 1483,0

Наукової дослідження не проводиться. Інвестиції не використовуються. З моменту створення акціонерного товариства працює прибутково, не має простроченої заборгованості кредиторам та за платежами до бюджету, до пенсійного фонду, фонду соціального страхування і фонду НАЕС.

Адміністративні санкції щодо діяльності акціонерного товариства з боку контролюючих органів не застосовувалися.

Збірни залізничні вносяться згідно з чинним ТУ та ГОСТами, має сертифікат якості.

За результатами роботи в 1995 і 1996 роках акціонери нагороджені і спленено відзначені.

В. Дані про емісію цінних паперів

1. Дата і номер протоколу загальних зборів про прийняття рішення про випуск цінних паперів

Рішення про випуск цінних паперів — акцій першої емісії прийнято загальними зборами акціонерів ВАТ «Ладжинський завод ЗБК» 6 березня 1997 року (протокол № 2).

2. Мета використання фінансових ресурсів

Метою випуску акцій є формування статутного фонду.

3. Плановий обсяг емісії: 32577 (тридцять дві тисячі шістьсот сімдесят сім акцій).

4. Вид і категорія цінних паперів

В обсязі випуску виступили 1935 штук.

Підприємство випустило акцій номінальною вартістю 0,41 копійки на загальну вартість 32577 гривень з серією А-1, з номерами 00001 — 79700.

Акції не передані, привілейовані не випускалися і до випуску не планувалися.

5. Дані про продаж акцій

Акції у відкритий продаж не пропонувалися, а розподіляються серед засновників у такий спосіб:

Кількість суми до статутного фонду

Робітники заводу 40361 19820,01 60,68%

Пенсіонери 20120 8254,12 25,26%

Громадяни 11207 4594,87 14,06%

Всього 79700 32677,00 100%

брати та бути обраними до виконавчого органу, реалізації

консолідації та інших органів товариства;

брати участь у розподілі прибутку товариства та отримувати

частку (дивіденди);

отримувати інформацію про діяльність товариства;

отримувати частину прибутку майна товариства у разі його

ліквідації пропорційно до належності їм акцій;

передавати акції, що їм належать, у порядку, визначеному

чинним законодавством та статутом товариства, заповнити їх у

спадщині;

мати переважне право на придбання додатково випущених

акцій товариства.

3.5. Дивіденди за акціями виплачуються у порядку, передбаченому

статутом товариства: за підсумками року за рахунок одержаного прибутку. Сплати проводиться не пізніше, ніж

протягом двох місяців з моменту завершення фінансового року

товариства.

Дивіденди виплачують за адресою: Закарпатська обл., м. Ужгород, пл. Кірила і Мефодія, 1, ВАТ «Закарпатбуд».

3.6. Кількість, номінальна вартість і сума емісії цінних паперів:

Загальна сума емісії — 930195 гривень.

Кількість акцій — 930195 штук.

Номінальна вартість — 1 гривня.

3.7. Акції колишнього ВАТ «Закарпатбуд» обмінюються на акції

ВАТ «Закарпатбуд» нового випуску, а також акціонерів

товариства, що створено у процесі реорганізації, пропорційно до

співвідношення розміру статутного фонду акціонерного товариства

після реорганізації до розміру статутного фонду ВАТ «Закарпатбуд» до реорганізації.

Початок обміну — 1.11.1997 року, кінець — 30.11.1997 року.

3.8. Результати попередньої емісії цінних паперів:

Акції ВАТ «Закарпатбуд» попереднього випуску, зареєстровані

Закарпатським обласним управлінням 8.08.1995 року, реєстраційний номер № 62/1/95, повністю розцінені між акціонерів

колишнього ВАТ «Закарпатбуд».

3.9. Результати емісії цінних паперів даного випуску

Акції сплановані і розподілені серед акціонерів (учасників)

товариства на 108 осіб.

IV. Чинний ризик у діяльності емітента

Основними чинниками ризику з можливістю розвитку економічних

зацікавлених зацікавлених з постачальниками та споживачами продукції

товариства, низька платоспроможність населення України, криза

вона платіжної, висока інфляція, засвоєння законодавства України, які

погіршують становище товариства.

Правление АСК «Оранта-Луганск»

сообщает акционерам компании о проведении внеочередного общего собрания акционеров, которое состоится 17.12.97 г. в 11 часов в помещении промышленно-экономического техникума по адресу: г. Луганск, ул. Тухачевского, 11.

- Регистрация участников с 9.00 до 11.00.
- Повестка дня:
1. Отчет правления о проведенной работе за период с января по октябрь 1997 года.
 2. Отчет ревизионной комиссии.
 3. О внесении изменений и дополнений в устав компании с утверждением его новой редакции.
 4. Выборы правления компании.
 5. Выборы председателя правления.
 6. Выборы ревизионной комиссии.
 7. Утверждение внутренних нормативных актов компании.
 8. Разное.

Для участия в собрании при себе иметь: документ, удостоверяющий личность /паспорт/; оверенность от других акционеров о делегировании полномочий.

Телефон для справок 51-76-22.

Правление.

ДЕНЬГИ НУЖНЫ ВСЕМ**КРЕДИТЫ ДЛЯ ЛЮБЫХ ЦЕЛЕЙ**

Акционерный коммерческий банк
«ПРАВЭКС-БАНК»

ПЛАНИРОВАНИЕ (044) 573-84-41, 230-16-42, 261-02-33
СТАРОКОВСКИЙ (044) 224-05-30, 225-80-91, 224-38-21
МОСКОВСКИЙ (044) 264-74-50, 264-95-05, 267-33-78
МИНСКИЙ (044) 432-79-58, 432-85-91, 432-79-59
КИЕВСКИЙ (044) 554-76-48, 554-76-47, 554-76-46

Повідомлення

про скликання Установчих зборів акціонерів відкритого акціонерного товариства «Коростенський машинобудівний завод»

Установчі збори БАТ «Коростенський машинобудівний завод» будуть проведені 20 листопада 1997 р. о 12 год. за адресою: 266100, Житомирська обл., Коростень, вул. Виспяського, 65.

Порядок денний:

1. Затвердження регламенту загальних зборів акціонерів.
2. Загальні правила про діяльність БАТ «Коростенський машинобудівний завод» за період 1995—1997 рр.
3. Затвердження статуту акціонерного товариства.
4. Затвердження внутрішніх нормативних актів (положень) БАТ.

5. Обрання сповісрювачів ради АТ.
6. Обрання голівки членів правління АТ.
7. Обрання ревізійної комісії АТ.
Ведіння реєстру акціонерів здійснюється незалежним реєстратором АТ «Трансферт» за адресою: 262014, Житомир, вул. Кафедальна, 5-А, кім. 105. Лівська Т. А. (голова правління). Якщо ви особисто не будете присутні на зборах, користуйтеся дорученням.

Надсилаючи його на нашу адресу до 12.11.97 р. Вашим уповноваженим може бути представник адміністрації або профію.

С собою мати документ, що засвідчує особу, документ про прее акціонерів, для представників акціонерів відподе до ручання. З проектами статуту БАТ «КМЗ» та внутрішніх документів товариства можна ознайомитися за адресою: Коростень, вул. Виспяського, 65.

Початок реєстрації акціонерів з 9 до 11 години 30 хвилин.

Телефон для зв'язку 4-21-38.

Голова правління В. Д. Краченко.

Реклама 441-89-34.

Арбітражний суд Харківської області (310002, м. Харків, вул. Сумська, 64) порушив справу № Б-5429/7-72 про банкрутство ТОВ «Автомобіль-ЛТД» (310174, м. Харків, пр-т Лівська Т. А., кв. 60, кв. 80; р/р 000467016 у Комерційно-УАК №1115 м. Харкова, МФО 351362, код ЄДРПО 19463300).

Арбітражний суд приймає заяви від кредиторів протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (32030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу № 16/268 6 про банкрутство ЗАТ «Тарасівський м'ясокомбінат» (Київ, вул. В. Житомирська, 19-6; р/р 7467958 в ОПЕРУ банку «Україна» м. Київської області, код 3707392).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Волинської області (263000, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу про банкрутство малого приватного підприємства «Тереза». Юридична адреса: 264410, м. Ковель, вул. Грушевського, 7/41 Волинської області; р/р 468921 у Ковельській філії «Приватбанку».

Претензії кредиторів приймають у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Київської області (316022, г. Кирівград, ул. Луначарського, № 29) возбудив справу № 1178/8 о признании банкротом открытого акционерного общества завод «Металлист» (316007, г. Кирівград, ул. Терешковича, № 207, код предприятия 02970694, р/с 000369302 в обществ. учреждении, МФО 323293, инд. 316050, г. Кирівград).

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний судом Рівненської області порушено справи про банкрутства таких підприємств:

— МПП «Явір», справа № 7/230-Б (юридична адреса підприємства: Рівненська область, Острозький район, с. Могиляни, р/р 644307 в Острозькому АК АПБ «Україна»);

— МПП «Нікс», справа № 6/316-Б (юридична адреса підприємства: Рівненська область, м. Острогож, вул. Павлюка, 3, р/р 644744 в Острозькому АК АПБ «Україна»);

— кооперативу «Будівельники», справа № 6/328-Б (юридична адреса підприємства: Рівненська область, м. Острогож, вул. Карпати, 13).

Товариство з обмеженою відповідальністю «Імате», ЗКПО 21540769, припиня фінансово-господарську діяльність.

Претензії приймають протягом двох місяців з дня публікації оголошення за телефоном (044) 213-95-42.

С Чешскими авиалиниями

с 26 октября в Прагу только самолетами Boeing 737-500

понеделник, четверг, суббота

● бизнес-класс

● новейшее чешское пиво

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

● все услуги по цене самолета

Покупаем и оформляем долги предприятий любых форм собственности.



Акционерный коммерческий банк
«ПРАВЭКС-БАНК»
г. Киев, ул. Кловский спуск, 9/2
т. (044) 261-02-80, 261-02-66, 261-02-67.
Факс (044) 261-02-07.

Арбитражный суд Одесской области 28.08.96 г. возбудил дело:

№ 5/134 по заявлению ГНА в Киевском районе г. Одессы о признании банкротом ООО «Стройсервис» (Одесса, Черноморская дорща, 165, р/с в Брокбанке г. Одессы, МФО 328964 (код 20972067)).

Арбитражный суд Одесской области возбудил дела:

№ 8/71-Б о банкротстве ООО «Торсервис» (Одесса, ул. Ак. Филатова, 1; р/с 467594 в Одесском филиале АБ «Интергазбанк», МФО 328759).

№ 1/133-Б о банкротстве ЧП «Илга» (Одесса, пр. Ленинской искры, 14/112; р/с 644745 в Одесса-банк, МФО 328101 (код 20964065)).

№ 1/132-Б о банкротстве ООО «Укротбумага» (Одесса, ул. Ильфа и Петрова, 57/3, кв. 41; р/с 2467931 в Одесском филиале «Укрбанку»).

№ 14/17 о банкротстве ЧП «Илина» (Одесса, ул. Ак. Глушко, 5, корп. В, кв. 100; р/с 438508 МФО 328146 в Приморском отделении Сбербанка Украины).

Кредиторам, а также возможным санаторам направлять заявления с имущественными требованиями к должникам в месячный срок с момента опубликования объявления по адресу: Одесса, просп. Шевченко, 4, арбитражный суд Одесской области.

Арбитражный суд Полтавской области (314000, Полтава, вул. Зерина, 11) порушив справу про банкрутство:

колективного підприємства господарського підприємства «Іскра» (голова правління С. П. Кушніренко), юридична адреса підприємства: Полтавська область, Глобінський район, с. Зубів; р/р 40210 в Глобінському відділенні АКБ України, МФО 331070, справа № 918/38;

колективного підприємства господарського підприємства «Демідрівська», юридична адреса: Полтавська область, Рішнівський район, с. Демідрівка; р/р 400903 у Рішнівському відділенні АКБ України, МФО 331226, справа № 911/3.

Претензії кредиторів приймають протягом місяця від дня публікації.

Комбінат друку
видавництва «Преса
України».
2547, Київ-47, проспект
Перемоги, 58
1 2 3 4 5 6 7 8 9 8
Зам. 8311287.